

Sara Renar: Kultura je u ovoj zemlji i prije pandemije bila na dnu vrijednosnog sustava

20/12/2021

Naslovna fotografija: Duško Jaramaz/PIXSELL

Iako je završila arhitekturu, [Sara Renar](#) odlučila se posvetiti glazbenoj umjetnosti i kroz nju progovorati o, za nju, važnim temama. Ova kantautorica iza sebe ima pet albuma, a posljednji pod nazivom „Šuti i pjevaj“ objavila je ove godine na Dan žena. Istoimena pjesma „Šuti i pjevaj“ nastala je kao kolaž komentara ispod članaka, a upravo ti koji pišu takve mizogine komentare najviše su kritizirali ovu pjesmu. Sara Renar talentirana je glazbenica i ozbiljna aktivistica za ljudska prava, često javno podržava brojne inicijative, staje uz ugrožene i javno progovara o društvenim problemima. Za P-portal pojašnjava što je tjera na društveni angažman, zašto je ukinula mogućnost komentiranja na svojim kanalima te što joj je sačuvalo mentalno zdravlje u pandemiji.

Smatrate li da je larpurlartizam u umjetnosti poželjan, tj. da je umjetnost samodovoljna ili ona treba imati društveni utjecaj i angažman?

S obzirom na to da je to u suštini javan posao, mislim da je komuniciranje određenog društvenog stava neizbjegljivo. Čak i kada umjetnik nastoji biti „apolitičan“, i to komunicira jednu poruku.

Foto: Stella Mesić

Često javno iznosite svoja stajališta i kritike društva, podržavate brojne inicijative i stojite uz ugrožene. Što vas motivira na društveni angažman?

Savjest. Izborila sam se za određeni medijski prostor i mislim da je najmanje što mogu učiniti podržati akcije za koje smatram da su važne.

Feminizam i ženska prava čest su motiv vaših pjesama. Koliko vam je ta tema važna i smatrate li da je hrvatsko društvo i dalje dominantno

patrijarhalno i mizogino?

Nažalost da. Naravno, jedna je stvar kada živiš u svom pažljivo filtriranom mikrosvijetu, ali čim se malo čovjek makne iz svog balona, postaje jasno da tu imamo još puno posla. Nedavno sam gledala jugoslavensku TV reportažu iz 1980. na temu ravnopravnosti spolova gdje žene govore kako nakon „pravog“ posla većina kućanskog posla otpada na njih – nisam sigurna da smo se baš jako pomakli u tom smislu.

Foto: Zvonimir Ferina

Je li vam vaša iskrenost i otvorenost u tekstovima pjesama, ali i u javnim nastupima donijela i neke negativne komentare pojedinaca? Ako da, kako se nosite s takvim komentarima?

Donijela je, dapače, izrazito puno negativnih komentara pojedinaca. Screenshotala sam radi arhive pa onda ugasila mogućnost komentiranja na svom [YouTube kanalu](#) jer ne želim da isti bude platforma za mizogine i

rubno fašističke ispadne. Količina negativnih komentara na pjesmama zadnjeg albuma me zapravo iznenadila jer ih ni ja osobno niti moji suradnici nismo doživljavali toliko kontroverznim. S druge strane, to znači da glazbe ipak može pokrenuti neku diskusiju. A guzicu i mišljenje ima svatko, ako se ne možeš s time nositi, onda je bolje ne baviti se pisanjem i izvođenjem vlastitih pjesama.

Kakav je osjećaj kada nastupate pred dvoranom punom ljudi koji pjevaju vaše pjesme i vjerojatno dijele isti ili sličan sustav vrijednosti? Daje li vam to snagu i potvrdu da ipak ima smisla raditi to što radite?

Naravno. A ne mora biti ni puna dvorana, sve i da je jedna osoba. To su predivni trenuci koji svemu daju smisao.

Foto: Zvonimir Ferina

Je li vlast u ovoj pandemiji pokazala da je kultura sekundarna za društvo? Jeste li zadovoljni kako je vaša struka tretirana u ovoj krizi

od strane vladajućih?

Ako bih radila regionalnu usporedbu, tretirani smo neizmjerno bolje od kolega na istoku, međutim mi i dalje govorimo o općem pomanjkanju sluha za kulturu. Kultura je u ovoj zemlji i prije pandemije bila na dnu vrijednosnog sustava, a u pandemiji se situacija samo zaoštrila i svi problemi su isplivali na površinu. Kao što su uostalom, problemi u zdravstvu i obrazovanju.

Unatoč pandemiji, pronašli ste kanale i načine da i dalje održavate koncerte i da imate kontakt s publikom. Koliko je to vama i vašoj publici značilo u ovim teškim vremenima?

Ja iskreno mislim da je to bendu i meni sačuvalo mentalno zdravlje. Moj neki opći dojam je da sad i publika puno više cijeni i emotivnije doživljava susrete uživo, postali su dragocjeni.

Foto: Marina Uzelac

Smatrate li da glazba može barem djelomično promijeniti svijet nabolje?

Duboko u to vjerujem.

*Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti
Agencije za elektroničke medije.*